

DE NIEUWGEDEEN WAKBIEMEGING

Het vraagstuk der jeugdwerkloosheid

door Joz. Galliaert

(Vervolg)

Het marxisme is de grootste vijand, omdat het een maatschappij wil, waarin van begunstiging of bevoorrechting geen sprake zal zijn, maar waar eenieder volgens aanleg en bekwaamheid zich geheel vrij zal kunnen ontwikkelen. Het fascisme heeft heel handig het woord socialisme in zijn programma en agitatie binnengesmokkeld. In Duitsland hebben de jonge werklozen zich in massa overgeleverd en de naziverwildering en de Hitler-diktatuur mogelijk gemaakt. Tal van jonge werklozen meenden het ernstig. Zij meenden dat het nazisme hun de gelegenheid bood het kapitalisme te bestrijden en neer te halen. Het fascisme in Duitsland is het meest monsterachtige misbruik geweest dat het kapitalisme ooit met de jeugd heeft gepleegd. Ook hier in België tracht het fascisme deze geestesgesteltnis bij de jeugd te misbruiken.

Het is tegen dezen gevaarlijken geestestoestand dat de moderne arbeidersbeweging reageren moet.

Strijd voor de socialistische idee.

De strijd van het overgroot gedeelte van de jeugd in de toekomst zal gaan voor de socialistische idee.

Maar de groote vraag blijft : voor welke socialistische idee? Hoe dubbelzinnig het ook moge klinken, het woord socialisme is reeds zoo misbruikt geworden, dat men het ten slotte terugvindt in bijna al de bestaande groepeerings van welken politieken inslag ook. De burgerjeugd en de arbeidende jeugd, georganiseerd in

de oude reaktionnaire partijen, beweren te strijden voor het volkssocialisme, dat volgens haar niet het socialisme van een klasse is. Een socialisme dat den klassenstrijd in den ban slaat. De burgerjeugd vergeet echter dat het socialisme, zooals wij dit verstaan, alleen den klassenstrijd voert en erkent, omdat deze klassenstrijd ons opgedrongen wordt, onvermijdelijk is en niet te ontkennen valt.

Toch hebben wij ons af te vragen :

Zal de arbeidersbeweging met haar marxistische opvattingen voldoende invloed en voldoende dynamische kracht kunnen ontwikkelen en, op basis van het marxistische programma, buiten de eigenlijke proletarische jeugd, ook aantrekkingskracht kunnen uitoefenen op de burgerjeugd en de jonge intellectueelen? Dat is de groote vraag waartegenover wij ons in de toekomst zullen geplaatst zien.

Een vraag die wij met groote aandacht zullen te onderzoeken hebben, omdat van het antwoord gansch de toekomst van de moderne arbeidersbeweging in dit land afhangen kan.

De jonge generatie, zoowel van rechts als van links, zal in haar strijd worden gedreven door een sterk gevoel voor sociale rechtvaardigheid en recht op arbeid.

Wij moeten te allen prijze vermijden, dat in de toekomst de jeugd in haar aktie door het blinde gevoel geleid wordt, maar er voor zorgen dat een werkelijke op feiten berustende kritische houding gaat overheerschen. Wij moeten positieve en konstruktieve middelen kunnen aangeven.

Wij moeten de jeugd, gansch de jeugd, kunnen begeistere voor een programma gegrondvest op sociale rechtvaardigheid en recht op arbeid. En in het teken van de huidige geestesgesteldenis gezien, moeten wij nogmaals de genialiteit vaststellen van degenen die het Plan van den Arbeid hebben opgesteld.

Of men er aan geloove of niet, het heil van de moderne arbeidersbeweging is gelegen in het Plan van den Arbeid.

Twijfel en ongeloof moeten te allen prijze worden overwonnen. De arbeidersbeweging moet over een programma beschikken waarvoor de jeugd gemeenschappelijk akteeren wil en kan, omdat in de toekomst de jeugd door een gezamenlijk lot verbonden, gezamenlijk optrekken zal naar een nieuwe samenleving.

De Syndikale Jeugd van Antwerpen heeft de jonge werklozen niet aan hun lot overgelaten.

Integendeel, haar strijd tegen de gevolgen van de jeugdwerkloosheid was krachtig en onafgebroken.

Door haar kongressen « Jeugd in Nood » heeft de Syndikale Jeugd herhaaldelijk maatregelen aangegeven en deze eischen doen ondersteunen door een krachtige agitatie.

De Syndikale Jeugd heeft niet slechts volstaan met het stellen van eischen. Zij heeft ook praktisch direct geholpen. Niet alleen woorden, maar ook daden werden door haar gesteld. Verschillende honderden jonge werklozen werden

gedurende een maand ondergebracht in het vrijwillig arbeidscentrum te Brecht. Een bijzondere werklozenkas werd opgericht. Deze werklozenkas van de Syndikale Jeugd groepeerde heden 650 jonge leden.

Tientallen voordrachten-lessen, studieweekends en ontspanningsbijeenkomsten werden ingericht.

Wat nog noodzakelijk moet worden gedaan is :

Het scheppen van arbeid tegen normale loonen;

Verhooging van den schoolplicht tot 16 jaar;
Vervroegde pensionneering van oudere arbeidskrachten;

Openstelling van de werklozenkassen voor alle jonge werklozen;

Het ter beschikking stellen door de openbare besturen van lokalen en plaatsen voor opvoedende ontspannings- en sportbijeenkomsten.

Vóór alles wil de werkloze jeugd: *arbeid!* De jonge werkloze begeert geen steun ! Maar zoolang werkgelegenheid ontbreekt is steun voor de jonge werklozen beslist noodzakelijk.

In heel de mate van het mogelijke heeft de Syndikale Jeugd, gesteund door de moderne vakbonden, zich beijverd om het lot van de werkloze jeugd te verzachten en de vernietigende gevolgen van de jeugdwerkloosheid te keer te gaan. (Vervolgt.)

Werklozenkas " De Syndikale Jeugd "

door Joz. Galliaert

Een ander initiatief van de Syndikale Jeugd van Antwerpen, ten voordeele van de werkloze jeugd, was de oprichting van een jeugdwerklozenkas.

Ontstaan.

De werklozenkas « De Syndikale Jeugd » werd gesticht op 1 Mei 1932. Deze kas kwam tot stand naar aanleiding van een onderzoek ingesteld door den Jeugdraad voor economische eischen, opgericht in het midden van de Syndikale Jeugd.

Het was op initiatief van dezen Jeugdraad voor economische eischen, dat met het Stadsbestuur van Antwerpen onderhandelingen werden gevoerd en dat een bijzondere school voor de jonge werklozen is opgericht geworden.

In de verschillende gemeenten van het arrondissement werd bij middel van gezinsfichen een onderzoek ingesteld naar den toestand van de kinderen van de modern gesyndikeerden.

Dit onderzoek wees uit :

1° Dat slechts een uiterst klein gedeelte van de allerjongste arbeidskracht georganiseerd is;

2° Dat, in tegenstelling met de algemeen heerschende opvatting, er enkel een uiterst klein gedeelte jongeren na het eindigen van den schoolplicht onderwijs bleven volgen, niettegenstaande de verleende gezinstoelage voor schoolgaanden boven de 14 jaar.

(In 1935 waren er op 4,000 werkloze leden van den Metaalbewerdersbond enkel 70 die dergelijke gezinstoelage ontvingen.)

Dat dus het overwegend gedeelte van jonge menschen van 14 tot 16 jaar niet verzekerd zijn tegen werkloosheid en doelloos langs de straat rondslenteren.

Dit onderzoek liet ons eveneens toe vast te stellen, dat in sommige gewesten tal van kinderen van onze leden bij de Katholieke Arbeidersjeugd waren aangesloten (in het gewest Polder, waren in 1932 ongeveer 35 à 40 t. h. van het ledental van de K. A. J., kinderen van onze leden. In ditzelfde gewest, waar nog het stelsel bestaat van de inning van bijdragen in de Volkshuizen, kwamen de kinderen in K. A. J.-kleding de bijdrage van vader voor den modernen vakbond betalen.

Bedoeling oprichting kas.

De bedoeling bij de stichting van de werklozenkas was tweërlei :

1° Steun te verleenen aan de jongeren die de school hebben verlaten en die geen gelegenheid tot arbeiden hebben kunnen vinden;

2° Door aan deze steunverlening de voorwaarde te verbinden van het volgen van ontwikkelings- en ontspanningsbijeenkomsten te hunnen behoeve ingericht, de noodlottige gevolgen van den lediggang te bestrijden.

Wij wilden dus de jonge menschen brengen van de straat naar de schoollokalen en als aanmoediging daarvoor werklozensteun te doen genieten.

Aan het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg werd toelating gevraagd om de jongeren te kunnen verzekeren en na reglementairen wachttijd steun te verleenen, op voorwaarde dat zij kursussen zouden volgen. Dit voorstel werd door den toenmaligen minister niet aanvaard.

Ons steunend op een voorgaande, waarbij de werklozenkas van de Katholieke Arbeidersjeugd « De Jonge Werkman » wél werd aangenomen, werd door ons op dezelfde rechten aanspraak gemaakt en op basis van de statuten van de kas « De Jonge Werkman » werd dan ook de Kas van de Syndikale Jeugd erkend.

Hierdoor echter is de oorspronkelijke bedoeling die wij nastreefden bij de oprichting van een werklozenkas teloorgegaan.

Ledental.

Met medehulp van de vakbonden werd een propaganda-aktie op touw gezet voor de aanwerving van leden voor de nieuwe kas.

Na enkele maanden telde onze werklozenkas 2,224 leden, die regelmatig hun bijdrage stortten.

Op 21 April 1933 werd ons een omzendschrijven gericht vanwege het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, waardoor het werfterrein van onze kas beperkt werd tot die gemeenten waar een afdeeling bestond van de katholieke kas « De Jonge Werkman ».

Deze willekeurige beslissing had voor gevolg, dat 534 jonge leden werden uitgesloten en dat het ledental terugviel op 1,690.

Ingevolge de besluit-wetten van 31 Mei 1933, waardoor de toetreding tot de werklozenkassen voor de jongeren beperkt werd (degenen die jonger zijn dan 18 jaar moeten zes maanden gearbeid hebben, of twee jaar school hebben gevolgd), moesten honderden leden uit onze kas en bijgevolg van ondersteuning worden uitgesloten en bleven enkel 550 leden als verzekeraar aan.

Op het huidige oogenblik bereikt het ledental 650 leden, waarvan het grootste gedeelte bestaat uit leerlingen van beroepsscholen en leerjongens onder de 16 jaar.

Bijdrage.

De statuten van de kas voorzagen bij de oprichting twee categorieën van bijdragen:

1° 0 fr. 05 per week met 1 frank uitkeering per dag gedurende 20 dagen;

2° 0 fr. 35 per week met 5 frank uitkeering per dag gedurende 50 dagen.

Deze bijdragen en uitkeeringen werden vastgesteld in overeenstemming met de statuten van de kas « De Jonge Werkman ».

Ingevolge de besluit-wetten van 31 Mei 1933 werd een eenvormige bijdrage van 5 frank doorgevoerd.

Door de latere besluit-wetten van 20 December 1934 en 29 Januari 1935 werd de huidige bijdrage bepaald :

1° Leden onder de 18 jaar, 7 fr. 50 per maand;

2° Leden boven de 18 jaar, 10 frank per maand.

De bijdragen worden geïnd door de boden van de vakbonden.

Daar de leden van onze kas bijna uitsluitend kinderen zijn van modern gesyndikeerden, brengt dit weinig of geen moeilijkheden mede.

Uitkeering.

De leden kunnen in de kas aangenomen worden als zij den ouderdom hebben bereikt van 15 jaar en steun genieten na één jaar stage, indien zij gedurende twee jaar de leergangen hebben gevolgd van beroeps- of vakscholen of scholen voor algemeen vormend onderwijs, of wel wanneer zij jonger zijn dan 18 jaar, het bewijs kunnen voorleggen, gedurende zes maanden voor rekening van een patroon te hebben gearbeid.

De statutaire uitkeering bedraagt 5 frank + 1 of 2 frank toeslag van het Gemeenschappelijk Fonds naar gelang de gemeente die het lid bewoont.

De schoolgaanden boven de 16 jaar kunnen, terwijl zij nog schoolgaande zijn, steun ontvangen. De berekening van den uit te keeren steun aan de schoolgaanden geschiedt op basis van 1 frank uurloon.

De Nationale Dienst voor Arbeidsbemiddeling aanvaardt het standpunt dat een schoolgaande, moest hij werkgelegenheid kunnen vinden, één frank per uur zou verdienen. De uitkeering aan schoolgaanden bedraagt dus 5 fr. 25 per dag (2/3 van het veronderstelde werkloon, 48 fr.).

De schoolgaanden hebben enkel het bewijs in te leveren van den schoolbestuurder, dat zij regelmatig de lessen bijwonen en moeten zich insgelijks in de Ambtelijke Werkbeurs als werkzoekenden laten inschrijven.

Overeenkomst met de vakorganisaties.

De jonge leden hoorend in de organisatie van de Algemeene Centrale, de Metaalbewerkers, de Centrale van de Voedingsarbeiders (die een bijzondere bijdrage voorzien voor jongelieden) worden op den ouderdom van 16 jaar en als zij aan den arbeid zijn, naar den betrokken vakbond overgeschreven.

De andere leden moeten op den ouderdom van 18 jaar overgeschreven worden ook op voorwaarde dat zij aan den arbeid zijn.

Nieuwe leden worden slechts ingeschreven als zij jonger zijn dan 18 jaar.

Tot op 31 December 1935 werden naar de vakbonden 407 leden overgeschreven, onderverdeeld als volgt :

Bedienden, 18; Boekbinders, 1; Boekdrukkers, 3; Algemeene Centrale, 110; Diamantbewerkers, 4; Havenarbeiders, 3; Autovoerders, 1; Kleeding, 23; Metaal, 223; Steendrukkers, 1; Voeding, 17; Zetschippers, 2; Zeelieden, 1.

Inkomsten.

De werklozenkas is bij machte bijna geheel en al door eigen inkomsten de noodige onkosten te dekken.

De bijdrage der kas bedraagt 7 fr. 50 per maand. De afdracht aan den Staat, 1 fr. 50 per week of 6 fr. 50 per maand. Overschot: 1 frank per lid en per maand of, berekend op 650 leden, 650 frank inkomsten per maand.

De toelage van den Staat bedraagt $\frac{2}{3}$ op 0 fr. 50 per week of 936 frank per maand.

De totale inkomsten der kas beloozen dus per maand 1,586 frank.

Indien geen beperkende maatregelen moesten zijn ingevoerd geworden, en wij hadden ons oorspronkelijk ledental van 2,224 leden enkel kunnen opvoeren tot 3,000, dan zou onze werklozenkas over een regelmatig inkomen van ongeveer 7,500 frank per maand hebben beschikt en zouden wij alleen voor onze kas drie bestendige bedienden en één propagandist hebben kunnen aanstellen.

Besluit.

Er bestaan groote mogelijkheden voor onze werklozenkas.

Mogelijkheden die mits medewerking van de vakorganisaties beslist kunnen verwezenlijkt worden.

In Vlaanderen maken de katholieken gebruik van hun overwicht op het technisch onderwijs.

In de provincie Antwerpen zijn er op 165 technische scholen 151 vrije (overwegend katholiek), en enkel 14 officieele.

Bijna al de leerlingen der katholieke technische scholen worden in hun werklozenkas ingelijfd.

Het is in eerste plaats noodzakelijk de kinderen van de bij onze moderne vakbeweging aangesloten leden op te vangen.

De vakbonden uit het Antwerpsche hebben deze noodzakelijkheid best begrepen.

Bij het eindigen van het schooljaar zal een krachtige propaganda-aktie worden op touw gezet.

De vakorganisaties van Antwerpen hebben besloten :

1° Een lijst op te maken van al de kinderen van hun leden, geboren in 1921 (die dit jaar dus 15 jaar worden);

2° Het lid door den vakbond te laten uitnodigen en het aan te zetten zijn kinderen in de werklozenkas van de Syndikale Jeugd te laten inschrijven. Al de formaliteiten voor de inschrijving gebeuren langs den vakbond waarvan de vader lid is.

De propaganda voor onze kas dient bijzonder gericht te worden tot de leerlingen van de beroeps- en vakscholen.

Er bestaan nog heel wat verkeerde voorstellingen omtrent onze werklozenkas.

Onze kas moet worden beschouwd als het voorportaal van de vakbonden, als de overgang naar de moderne vakbonden. Alleen het feit, dat wij er in gelukt zijn op ongeveer drie jaar tijd meer dan 400 nieuwe leden tot de verschillende vakbonden te brengen, wettigt het bestaan van onze werklozenkas.

Het wervingsterrein is ingevolge laatstgenomen beslissingen uitgebreid tot al de diensten van den Dienst voor Arbeidsbemiddeling. Het werfterrein strekt zich nu uit over gansch het land.

Het ware wenschelijk het initiatief van Antwerpen nationaal door te voeren door het stichten van een nationale werklozenkas van de Syndikale Jeugd.

Door onze werklozenkas wordt het middel geboden om de jongeren reeds als schoolgaanden te organiseeren.

Laat ons beginnen met in de eerste plaats de kinderen van onze leden op te vangen; dit is ten slotte de groote bekommernis geweest die geleid heeft tot de oprichting van de werklozenkas « De Syndikale Jeugd ».

En de bekomen resultaten hebben, niettegenstaande de beperkte maatregelen van de deflatieregeeringen, bewezen dat onze werklozenkas mede een deel heeft bijgedragen in de versterking van de moderne syndikale beweging.